

مشق‌های

در مقابل تحکیم

در مقابل کارهای روزمره، مثل ساعت دقیق و منظم باش.

در مقابل حوادث و خبرهای بد، چون باد سریع بگذرد. در مقابل بزرگ‌ترها چون بید همیشه سر به زیر باش. در مقابل مشکلات و سختی‌ها چون سنگ خارا قوی و غیرشکننده باش.

در مقابل سخنان درشت و ناراحت‌کننده چون پنبه نرم باش.

در مقابل عواملی که نمی‌توانی آن‌ها را تغییر بدهی چون موم انعطاف‌پذیر باش.

در مقابل بخشش هم چون خورشید سخاوت‌مندانه و بی‌توقع به همه بتاب.

در مقابل ضعف نفس مانند شناگری ناشی، آن قدر خود را به آب بزن تا روزی شناگری ماهر شوی.

در مقابل تملق و چاپلوسی مانند ناشنویان باش که نه می‌شنوند و نه عکس‌العمل نشان می‌دهند.

در مقابل جاه و مقام چون عقابی باش که هر چه بالاتر می‌رود، کوچک و کوچک‌تر می‌شود.

در مقابل پشتکار هم چون مورچه‌ای باش که باری را که ده‌ها برابر خودش وزن دارد، بر دوش می‌کشد و از یک سربالایی ده‌ها بار بالا می‌رود و پایین می‌افتد، ولی هم‌چنان ادامه می‌دهد.

در مقابل ناامیدی، همیشه بزرگانی از گذشته را به یادآور که با وجود معلولیت‌ها و محرومیت‌ها، نامشان برای همیشه در تاریخ ماندگار است.

در مقابل غرور همیشه انسان‌هایی را به یادآور که یک‌شبه از همه چیز به هیچ رسیده‌اند.

در مقابل زیاده‌خواهی، همیشه بادکنک را به یادآور که تنها می‌تواند مقدار معینی باد را تحمل کند، در غیر این صورت می‌ترکد و نابود می‌شود.

در مقابل وسوسه‌های شیطانی، هم‌چون کر و لال دیوانه‌ای شو که نه می‌شنود و نه می‌بیند و نه احساسی دارد. در مقابل الفاظی مانند شانس و بخت و اقبال، مانند بی‌سوادی باش که یک کتاب پر از این کلمات را رو به رویش قرار داده باشند.

در مقابل ترس، باتلاقی را به یادآور که هر چه بگذرد، بیشتر در آن فرو می‌روی.

در مقابل دشمن، به گونه‌ای عمل کن که عکس‌العمل او، با دوستت فرق چندانی نداشته باشد.

در مقابل ارتکاب به گناه، چنان فرض کن که برای رسیدن به آن، باید با دست خالی از دیواری بتونی بگذری.

در مقابل دشمن دوست‌نما هم چون قطب‌های هم‌نام دو آهن‌ربا عمل کن.

در مقام دوست چنان باش که هیچ‌گاه پشت سرش حرفی نزنی که اگر روزی مجبور باشی رو به رویش بگویی، شرمند شوی.

در مقابل شکست مانند ماهی باش که خلاف جهت جریان رود، خستگی ناپذیر، ساعت‌ها و روزها شنا می‌کند.

و بالاخره در مقابل عشق، هم‌چون شاعران بزرگ، با احساس و آماده پاسخگویی باش.